

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 12 maja 1973 r.

Nr 21

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

122 — nr 84 z dnia 6 kwietnia 1973 r. w sprawie intensyfikacji produkcji ogrodnictwa oraz usprawnienia obrotu produktami ogrodnictwa	269
123 — nr 85 z dnia 6 kwietnia 1973 r. w sprawie dalszego rozwoju kultury fizycznej	272
124 — nr 98 z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie poprawy warunków skupu i zagospodarowania cieląt	274

ZARZĄDZENIA:

125 — Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie sprzedaży zagranicznych środków płatniczych i dokumentów przewozu przy prywatnych podróżach za granicę	275
126 — Ministra Komunikacji z dnia 27 kwietnia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie prowadzenia gospodarstwa samochodowego i zakładu transportu samochodowego oraz technologicznego i specjalizowanego transportu samochodowego	275

122

UCHWAŁA Nr 84 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1973 r.

w sprawie intensyfikacji produkcji ogrodnictwa oraz usprawnienia obrotu produktami ogrodnictwa.

W celu zapewnienia dalszego rozwoju produkcji warzyw, owoców, ziemniaków wczesnych, pieczarek i kwiatów, a także poprawy zaopatrzenia rynku w produkty ogrodnictwa, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Produkcja ogrodnictwa.

§ 1. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zapewni przyspieszenie rozwoju produkcji ogrodnictwa stosownie do potrzeb ze szczególnym uwzględnieniem zaopatrzenia miejscowego rynku i zakładów przemysłu spożywczego znajdujących się na terenie województwa, zwłaszcza przez organizowanie tej produkcji na zapleczu dużych aglomeracji miejskich oraz zakładów przemysłu owocowo-warzywnego.

2. Wzrost produkcji ogrodnictwa należy zapewnić przez wzmocnienie i koncentrację upraw w specjalizujących się w tej produkcji państwowych gospodarstwach rolnych, rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i gospodarstwach indywidualnych.

3. Ministrowie Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług określają:

- 1) zasady organizowania oraz rejonizowania produkcji ogrodnictwa,
- 2) wytyczne do opracowania przez odpowiednie organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych perspektywicznych programów rozwoju produkcji ogrodnictwa, przetwórstwa i zagospodarowania warzyw i owoców.

§ 2. 1. Towarową produkcję ogrodnictwa w gospodarstwach indywidualnych należy koncentrować w określonych terytorialnie rejonach, zwanych w dalszej treści „rejonami produkcji”.

2. Towarową produkcję ogrodnictwa w rejonach produkcji organizują przy wykorzystaniu zespołowych form produkcji oraz w ramach kontraktacji wieloletniej — jednostki gospodarki uspołecznionej, zwane w dalszej treści „organizatorami produkcji”.

3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu ustali szczegółowe zasady i tryb postępowania przy przydzielaniu rejonów produkcji jej organizatorom.

§ 3. 1. Organizację produkcji ogrodnictwa powierza się:

- 1) spółdzielniom ogrodnictwa zrzeszonym w Centrali Spółdzielni Ogrodniczych, organizującym produkcję na pokrycie potrzeb rynku, przemysłu i eksportu,
- 2) zakładom państwowego przemysłu kluczowego zgrupowanym w Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego i w Zjednoczeniu Chłodzi Składowych, organizującym produkcję w granicach własnego zapotrzebowania surowcowego,
- 3) spółdzielniom i ich związkami zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, organizującym produkcję w granicach zapotrzebowania własnego oraz na uzupełnienie pokrycia potrzeb rynku i przemysłu.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu może przyznać uprawnienia do organizowania produkcji ogrodnictwa innym jednostkom gospodarczym poza wymienionymi w ust. 1.

§ 4. 1. Zaopatrzenie gospodarstw ogrodniczych w środki i materiały pomocnicze do produkcji należy do obowiązków organizatorów produkcji.

2. Hurtownie i sklepy zaopatrzenia ogrodniczego prowadzą jednostki gospodarcze spółdzielczości ogrodniczej oraz spółdzielnie i ich związki zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 5. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministrem Finansów oraz Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen ustali zasady preferowania kontraktowanej produkcji ogrodniczej, a zwłaszcza produkcji prowadzonej w zespołach, stabilizujące warunki produkcji w okresach wieloletnich.

§ 6. 1. Minister Rolnictwa zapewni:

- 1) rozwój hodowli i produkcji nasion i materiału szkółkarskiego oraz wprowadzenie do produkcji nowych i wysoko wydajnych odmian warzyw i owoców, w tym heterozyjnych odmian warzyw,
- 2) rozwój produkcji ogrodniczej w państwowych gospodarstwach rolnych zgodnie z ustalonym w tym zakresie programem,
- 3) unowocześnienie wyposażenia zakładów badawczych Instytutu Warzywnictwa i Instytutu Sadownictwa.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustali zasady i formy wdrażania do praktyki nowoczesnych metod produkcji ogrodniczej przez zakłady doświadczalne Instytutu Warzywnictwa, Instytutu Sadownictwa i akademii rolniczych oraz ustali zasady odbywania stażów i praktyk w uspołecznionych i indywidualnych gospodarstwach ogrodniczych.

3. Minister Przemysłu Maszynowego i Minister Rolnictwa oraz Zarząd Centrali Spółdzielni Ogrodniczych w terminie 3 miesięcy opracują program zaspokojenia zapotrzebowania ogrodnictwa na maszyny, narzędzia ogrodnicze, silniki spalinowe i ciągniki w latach 1974 i 1975 oraz w latach 1976 do 1980.

4. Zaleca się Zarządowi Centrali Spółdzielni Ogrodniczych ustalenie — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa — do końca 1973 r. programu uruchomienia przez spółdzielczość ogrodniczą produkcji nowoczesnych szklarni.

§ 7. Prezydya wojewódzkich i powiatowych rad narodowych:

- 1) uwzględnią w programach melioracji rolnych nawadnianie kultur ogrodniczych w rejonach produkcji,
- 2) opracują programy rozbudowy deszczowni w tych rejonach i zapewnią środki ich realizacji począwszy od roku 1974,
- 3) udziela pomocy organizatorom produkcji w zakresie zaopatrzenia w wodę deszczowni zainstalowanych w gospodarstwach specjalizujących się w produkcji ogrodniczej,
- 4) zapewnią obsadę specjalistycznych służb ogrodniczych w wydziałach rolnictwa i leśnictwa w rozmiarach wynikających z potrzeb.

§ 8. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Zarządem Centrali Spółdzielni Ogrodniczych ustali zasady, metody i tryb przedsezonowego szacowania przez spółdzielnie ogrodnicze wraz z innymi organizatorami produkcji — plonów, zbiorów i produkcji towarowej podstawowych gatunków warzyw i owoców w rejonach produkcji, przy założeniu, że środki nie-

zbędne do wykonania szacunków zapewnią organizatorzy produkcji.

Rozdział 2

Skup i obrót produktami ogrodniczymi.

§ 9. 1. Organizatorzy produkcji są obowiązani do skupu produktów ogrodniczych dostarczonych ponad ilości zakontraktowane, pochodzących z zakontraktowanych plantacji, o jakości odpowiadającej normom przedmiotowym.

2. Organizatorzy produkcji powinni zwiększać odbiór warzyw i owoców bezpośrednio z gospodarstw producentów, a zwłaszcza z gospodarstw prowadzonych zespołowo i specjalistycznych.

§ 10. 1. Głównymi dostawcami produktów ogrodniczych dla przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną, zakładów gastronomicznych i konsumentów zbiorowych są spółdzielnie ogrodnicze, które powinny zapewnić pełne i rytmiczne zaopatrzenie rejonu objętego ich statutową działalnością.

2. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Ministrem Rolnictwa ustali zasady i warunki, na jakich jednostki gospodarki uspołecznionej nie będące organizatorami produkcji mogą prowadzić bezpośrednio od producentów skup warzyw i owoców uzupełniający zaopatrzenie przy głównym dostawcy.

3. Dla zapewnienia ciągłości zaopatrzenia rynku jednostki gospodarki uspołecznionej gromadzą i utrzymują rezerwy warzyw, owoców i ziemniaków na zasadach ustalonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 11. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa określi zasady organizacji skupu i obrotu hurtowego miodem i woskiem pszczelim przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

Rozdział 3

Zasady i tryb ustalania cen.

§ 12. 1. W obrocie produktami ogrodniczymi stosuje się ceny odpowiadające podaży i popytowi, z możliwością okresowego i terenowego ich różnicowania.

2. Upoważnia się Zarząd Centrali Spółdzielni Ogrodniczych do ustalania — w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Cen — zasad kształtowania cen i marż w obrocie produktami ogrodniczymi z uwzględnieniem warunków ekonomicznego stymulowania obrotu produktami o relatywnie niskich cenach jednostkowych.

3. Zarząd Centrali Spółdzielni Ogrodniczych może w uzgodnieniu z uczestnikami porozumienia o koordynacji branżowej ustalać ceny i marże lub limity cen i marż w obrocie poszczególnymi gatunkami produktów ogrodniczych oraz wydawać wiążące wytyczne w sprawie kształtowania cen i marż w obrocie produktami ogrodniczymi.

§ 13. 1. Ceny skupu i ceny sprzedaży produktów ogrodniczych ustalają jednostki spółdzielczości ogrodniczej w uzgodnieniu z pozostałymi uspołecznionymi uczestnikami obrotu lub ich jednostkami nadrzędnymi.

2. Prezydya właściwych wojewódzkich rad narodowych (rady narodowej m.st. Warszawy) mogą powierzyć ustalanie cen detalicznych produktów ogrodniczych wojewódzkim (stołecznym) komisjom cen.

3. W rejonach produkcji przydzielonych zakładom zgrupowanym w Zjednoczeniu Przemysłu Owocowo-Warzywnego ceny skupu kontraktowanych przez nie warzyw i owoców ustalają te zakłady w uzgodnieniu z pozostałymi organizatorami produkcji.

§ 14. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen określi:

- 1) na wniosek Zarządu Centrali Spółdzielni Ogrodniczych — szczegółowy zakres i tryb działania jednostek spółdzielczości ogrodniczej oraz innych organizatorów produkcji w dziedzinie ustalania cen produktów ogrodniczych,
- 2) zakres, w jakim ceny detaliczne produktów ogrodniczych ustalone przez jednostki spółdzielczości ogrodniczej obowiązują nie uspołecznione jednostki handlowe,
- 3) zakres i tryb nadzoru organów do spraw cen prezydentów wojewódzkich rad narodowych i rady narodowej m.st. Warszawy nad kształtowaniem cen produktów ogrodniczych.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen może w uzasadnionych wypadkach wprowadzać maksymalne, minimalne lub stałe ceny i marże w obrocie produktami ogrodniczymi oraz wydawać wytyczne co do kształtowania cen i marż w obrocie produktami ogrodniczymi, obowiązujące wszystkich lub niektórych uczestników obrotu.

§ 15. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen — na wniosek Zarządu Centrali Spółdzielni Ogrodniczych zaopiniowany przez Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Ministra Rolnictwa — ustala gwarantowane minimalne ceny skupu kontraktowanych produktów ogrodniczych. Ceny te powinny być wyznaczane na okresy wieloletnie na poziomie zapewniającym opłacalność produkcji w latach nadmiernego spadku cen spowodowanego dużym urodzajem.

§ 16. 1. Minister Rolnictwa rozwinie badania w zakresie kosztów produkcji poszczególnych gatunków warzyw i owoców jako podstawę do ustalania gwarantowanych minimalnych cen skupu.

2. Zaleca się Zarządowi Centrali Spółdzielni Ogrodniczych — w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu Spożywczego i Skupu, Ministerstwem Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Państwową Komisją Cen — prowadzenie badań kosztów skupu, obrotu hurtowego i sprzedaży detalicznej oraz kosztów przechowywania zimowego produktów ogrodniczych.

Rozdział 4

Środki zapewnienia rozwoju produkcji ogrodniczej, usprawnienia skupu i zagospodarowania produktów ogrodniczych.

§ 17. Minister Finansów:

- 1) na wniosek Ministra Rolnictwa:
 - a) ustali zasady pomocy finansowej — ze środków budżetowych rad narodowych przeznaczonych na popieranie rozwoju produkcji roślinnej — dla gospodarstw indywidualnych prowadzących produkcję ogrodniczą w zespołach lub produkcję specjalistyczną,

b) usprawni system kredytowania rozwoju produkcji ogrodniczej w gospodarstwach indywidualnych,

- 2) na wniosek zarządów zainteresowanych centralnych związków spółdzielni rozszerzy zakres źródeł zasilania utworzonego w tych związkach funduszu wyrównawczego przez wprowadzenie odpowiednich naliczeń w ciężar kosztów oraz zakres przeznaczenia tego funduszu również na pokrywanie zrzeszonym spółdzielniom nie zawinionych strat:
 - a) mogących wyniknąć w związku z odbiorem produktów ogrodniczych w ilościach przekraczających zawarte umowy kontraktacyjne,
 - b) powstałych w wyniku konieczności sprzedaży kontraktowanych produktów ogrodniczych po cenach hurtowych niższych od minimalnych cen gwarantowanych zapłaconych producentom,
 - c) związanych z utrzymywaniem rezerw celowych produktów ogrodniczych oraz z przechowywaniem zimowym warzyw i owoców.

§ 18. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki określi środki finansowe niezbędne do unowocześnienia wyposażenia ogrodniczych zakładów badawczych akademii rolniczych i uwzględni te środki w planach rocznych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 19. Minister Przemysłu Chemicznego zapewni:

- 1) na wniosek Ministra Rolnictwa:
 - a) rozszerzenie asortymentu i pokrycie zapotrzebowania ogrodnictwa na produkowane w kraju i importowane środki ochrony roślin oraz nawozy mineralne,
 - b) dostawy paliw płynnych do ogrzewania szklarni,
 - c) dostawy tuneli foliowych wraz z konstrukcją nośną,
- 2) począwszy od roku 1974 — coroczne dostawy co najmniej 500 tys. sztuk skrzynek z tworzyw sztucznych, dostosowanych do składowania i przewozu warzyw i owoców.

§ 20. Prezydium rad narodowych oraz naczelnicy gmin uwzględnią w planach remontów i budownictwa indywidualnego zapotrzebowanie indywidualnych gospodarstw specjalizujących się w produkcji ogrodniczej na materiały budowlane o niedostatecznej podaży.

§ 21. Minister Łączności zapewni organizatorom produkcji sieć telekomunikacyjną niezbędną do usprawnienia łączności pomiędzy ośrodkami dyspozycyjnymi a punktami skupu warzyw i owoców w rozmiarach i na warunkach uzgodnionych z Zarządzeniem Centrali Spółdzielni Ogrodniczych.

§ 22. 1. Zaleca się Zarządowi Centrali Spółdzielni Ogrodniczych opracowanie do końca roku 1973 program wprowadzenia kontenerów do przewozu świeżych warzyw i owoców.

2. Zaleca się Zarządowi Centralnego Związku Kółek Rolniczych ustalenie w porozumieniu z Zarządzeniem Centrali Spółdzielni Ogrodniczych zasad koncentracji środków Funduszu Rozwoju Rolnictwa, będących w posiadaniu kółek i powiatowych związków kółek rolniczych, na cele budowy przechowalni w powiatach o nasilonej produkcji warzyw i owoców.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 23. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 46 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1958 r. w sprawie organizacji rynku warzywno-owocarskiego (Monitor Polski z 1958 r. Nr 17, poz. 108, z 1959 r. Nr 66, poz. 338 oraz z 1967 r. Nr 31, poz. 145),
- 2) uchwała nr 184 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie uspra-

nienia zagospodarowania i obrotu warzywami i owocami, zmieniona uchwałą nr 108 Rady Ministrów z dnia 19 maja 1967 r. w sprawie zmiany nadzoru i koordynacji działalności gospodarczej związanej ze skupem oraz zagospodarowaniem owoców, warzyw i ziemniaków wczesnych (Monitor Polski Nr 31, poz. 145).

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

123

UCHWAŁA Nr 85 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1973 r.

w sprawie dalszego rozwoju kultury fizycznej.

W celu zapewnienia dalszego rozwoju kultury fizycznej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister Oświaty i Wychowania oraz Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki opracują w terminie do dnia 30 czerwca 1973 r. założenia nowego systemu obowiązkowego i dobrowolnego wychowania fizycznego, sportu i rekreacji dzieci, młodzieży szkolnej i akademickiej oraz ustalą harmonogram prac związanych z wdrażaniem tego systemu.

2. Nowy system wychowania fizycznego, sportu i rekreacji powinien zakładać osiąganie przez uczniów (studentów) wysokiego stopnia sprawności fizycznej oraz kształtować nawyki i umiejętności w zakresie rekreacji oraz uprawiania sportu.

3. Wymiar zajęć z zakresu wychowania fizycznego, sportu i rekreacji przypadających na ucznia powinien być w szkołach sukcesywnie zwiększany, tak by osiągnął w 1985 r. 6 godzin tygodniowo.

4. Wymiar zajęć z zakresu wychowania fizycznego, sportu i rekreacji przypadających na studenta powinien być w uczelniach sukcesywnie zwiększany, tak by osiągnął:

- 1) w 1975 r. 2 godziny zajęć obowiązkowych tygodniowo,
- 2) w 1985 r. 6 godzin tygodniowo, w tym 2 godziny zajęć obowiązkowych i 4 godziny zajęć dobrowolnych.

§ 2. 1. Minister Oświaty i Wychowania oraz Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dokonają rewizji dotychczasowych oraz opracują w terminie do dnia 31 grudnia 1973 r. projekty nowych normatywów technicznych projektowania szkolnych i uczelnianych urządzeń sportowo-rekreacyjnych, dostosowując wymiary tych urządzeń do potrzeb wynikających z nowego systemu wychowania fizycznego, sportu i rekreacji.

2. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki opracuje w terminie do dnia 31 grudnia 1973 r. projekt normatywu technicznego projektowania urządzeń sportowo-rekreacyjnych w ośrodkach kultury i placówkach kulturalno-oświatowych.

3. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska ustali w terminie do dnia 30 kwietnia 1974 r. nowe normatywy techniczne projektowania urządzeń sportowo-rekreacyjnych w szkołach, uczelniach, ośrodkach kultury i placówkach kulturalno-oświatowych.

4. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) uzupełnią wyposażenie podległych szkół (uczelni) w niezbędne urządzenia sportowo-rekreacyjne oraz zapewnią warunki umożliwiające wdrożenie nowego systemu wychowania fizycznego, sportu i rekreacji dzieci oraz młodzieży, jak również zintensyfikowanie działalności Szkolnego Związku Sportowego oraz Akademickiego Związku Sportowego.

5. Szkolne (uczelniane) urządzenia sportowo-rekreacyjne, po zapewnieniu potrzeb szkoły (uczelni), powinny być udostępniane środowiskom pozaszkolnym.

§ 3. 1. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) oraz prezydja rad narodowych, a w gminach (miastach i gminach) naczelnicy tych gmin (miasta i gminy) w porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych opracują programy działalności w zakresie powszechnej rekreacji oraz zapewnią warunki ich realizacji.

2. W zakładach pracy, ośrodkach wypoczynkowych oraz ośrodkach kultury należy zatrudniać specjalistów do spraw sportu i rekreacji według norm zatrudnienia, które ustali w terminie do dnia 30 czerwca 1973 r. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 4. 1. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki zapewni wykształcenie do końca 1985 r. na poziomie studiów wyższych około 32 tysięcy specjalistów w dziedzinie kultury fizycznej.

2. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki wspólnie z Ministrem Oświaty i Wychowania oraz przewodniczący prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) podejmą działania zmierzające do usunięcia dysproporcji w rozmieszczeniu kadr kultury fizycznej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb szkół podstawowych i zawodowych.